

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 375/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 13224/2013, Rvp 13225/2013, Rvp 13226/2013, Rvp 13897/2013 a sp. zn. Rvp 13898/2013 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov a jeho rozhodnutiami sp. zn. 1 Er/597/2005 z 25. júna 2012, sp. zn. 1 Er/436/2011 z 20. apríla 2012 (správne malo byť z 21. marca 2012, pozn.), sp. zn. 1 Er/744/2005 z 25. júna 2012, sp. zn. 2 Er/58/2005 z 19. apríla 2012 a sp. zn. 2 Er/478/2006 z 19. apríla 2012 a postupom Krajského súdu v Prešove a jeho rozhodnutiami sp. zn. 22 CoE/36/2012 z 12. decembra 2012, sp. zn. 9 CoE 90/2012, 9 CoE 91/2012, 9 CoE/103/2012 z 18. decembra 2012, sp. zn. 6 CoE/250/2012 z 29. novembra 2012, sp. zn. 20 CoE/227/2012 z 28. decembra 2012 a sp. zn. 2 CoE/116/2012 z 29. novembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 13224/2013, Rvp 13225/2013, Rvp 13226/2013, Rvp 13897/2013 a sp. zn. Rvp 13898/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 375/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. apríla 2013 a 12. apríla 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 13224/2013, Rvp 13225/2013, Rvp 13226/2013, Rvp 13897/2013 a sp. zn. Rvp 13898/2013 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) a jeho rozhodnutiami sp. zn. 1 Er/597/2005 z 25. júna 2012, sp. zn. 1 Er/436/2011 z 20. apríla 2012 (správne malo byť z 21. marca 2012, pozn.), sp. zn. 1 Er/744/2005 z 25. júna 2012, sp. zn. 2 Er/58/2005 z 19. apríla 2012 a sp. zn. 2 Er/478/2006 z 19. apríla 2012 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) a jeho rozhodnutiami sp. zn. 22 CoE/36/2012 z 12. decembra 2012, sp. zn. 9 CoE 90/2012, 9 CoE 91/2012, 9 CoE/103/2012 z 18. decembra 2012, sp. zn. 6 CoE/250/2012 z 29. novembra 2012, sp. zn. 20 CoE/227/2012 z 28.

decembra 2012 a sp. zn. 2 CoE/116/2012 z 29. novembra 2012 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

Sťažovateľka v sťažnosti formuluje výhrady proti právnym záverom vyplývajúcim z napadnutých rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu, ktoré považuje za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov a zároveň podáva ich vlastnú interpretáciu.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu, zruší napadnuté rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu a veci im vráti na ďalšie konanie a prizná sťažovateľke finančné zadosťučinenie a úhradu trov konania. Sťažovateľka zároveň žiada o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých

nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

1. Podľa § 31 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13224/2013, Rvp 13225/2013, Rvp 13226/2013, Rvp 13897/2013 a sp. zn. Rvp 13898/2013 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a všeobecných súdov rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. Ústavný súd už svojimi predchádzajúcimi rozhodnutiami (napr. sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012 a sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013 a inými) odmietol rovnaké a opakujúce sa sťažnosti sťažovateľky z dôvodu nedostatku jeho právomoci vo vzťahu k postupu a rozhodnutiam prvostupňového súdu a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti vo vzťahu k postupu a rozhodnutiam odvolacieho súdu, pričom akceptoval právne závery rozhodnutí

týchto súdov o vyhlásení exekúcií za neprípustné a ich zastavení z dôvodu nespôsobilosti exekučných titulov (notárskych zápisníc, resp. rozhodcovských rozsudkov), na podklade ktorých boli vedené (resp. navrhnuté). Uvedené závery sú relevantné aj v prípade rozhodnutí všeobecných súdov o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu nespôsobilosti exekučného titulu. Ústavný súd taktiež viackrát (pozri napr. rozhodnutia sp. zn. IV. ÚS 299/2012 zo 7. júna 2012 a sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013) odpovedal na námietky sťažovateľky týkajúce sa zamietnutia jej návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 psím. c) OSP z dôvodu potreby podania žiadosti Súdnemu dvoru Európskej únie na rozhodnutie o predbežnej otázke podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Zotrývajúc na svojich právnych záveroch a prihliadajúc na zásadu procesnej hospodárnosti konania preto ústavný súd predmetné sťažnosti odmietol z rovnakých dôvodov bez uvedenia odôvodnenia (posledná veta § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2013